

[Lis Møller.]

for da møder der dem en række næsten uoverstigelige vanskeligheder. En af de største vanskeligheder er at skaffe sig arbejde. I langt de fleste virksomheder og inden for stat og kommune kræves en blank straffeattest. Går en løsladt arbejdsløs, drives han nemt ud i nye strafbare handlinger. Vanskeligheden ved at skaffe arbejde er en meget væsentlig grund til de mange recidivister. Er der ikke en mulighed for, at man, hvor staten ansætter, kan give en chance til de unge, der kommer ud fra ungdomsfængsel, og til mennesker, som kun har været straffet én gang? Hvis staten går foran her, så tror jeg, at andre vil følge statens eksempel, og der bliver mulighed for at undgå, at ikke mindst de unge fremtidig vandrer ud og ind af fængsler.

Ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen (Hastrup): Efter finansministeriets cirkulære af 14. januar 1963 må der ikke fastsættes almindelige administrative forskrifter, hvorefter straffede eller grupper af straffede generelt udelukkes fra ansættelse i visse stillinger. En ansøger, der har gjort sig skyldig i et strafbart forhold, må ikke, selv om der foreligger andre, ustraffede ansøgere, som følge af det strafbare forhold på forhånd lades ude af betragtning ved besættelsen af stillingen. Der skal for den pågældende som for andre ansøgere indhentes nærmere oplysninger om faglige og personlige kvalifikationer, og strafbart forhold i sig selv udelukker ikke ansættelse. Men det kan udelukke ansættelse, såfremt forholdet begrunder nærliggende fare for misbrug af vedkommende stilling, eller såfremt forholdet hindrer ansøgeren i at nyde den agtelse og tillid, som er en saglig forudsætning for, at pågældende kan beklæde den ansøgte stilling på tilfredsstillende måde.

Bedømmelsen heraf er underkastet detaljerede retningslinjer, der alle har til formål at sikre en forsvarlig afvejning af kravene til den konkrete stilling og hensynet til ansøgerens resocialisering. Hvis man overhovedet skal have regler på dette område, tror jeg ikke, de kan være meget mildere end de gældende regler, således som de fremgår af det cirkulære, jeg har henvist til. Regler kan næppe undværes. Det må vist

erkendes, at der er strafbare forhold, som er så belastende for en given stilling, navnlig hvis den indebærer udøvelse af myndighed, at ansættelse bør være udelukket, selv om straffen er udstået.

På den anden side er disse regler jo af ny dato, og såfremt der kan påpeges konkrete tilfælde, hvor bestemmelserne ikke forekommer at være efterlevet, vil jeg gerne lade foretage en nærmere undersøgelse, idet jeg må tilføje, at der for lønnings- og pensionsministeriet ikke foreligger oplysninger, som tyder på, at der er et umiddelbart behov for revision af selve reglerne, som de er udformet.

Lis Møller: Jeg vil gerne takke ministeren for svaret. Men ét er jo teori og et andet praksis. Jeg har i flere tilfælde prøvet at råde løsladte til at søge ansættelse bl. a. ved post- og telegrafvæsenet og inden for toldvæsenet plus flere andre steder inden for staten, men alle steder har de fået nej, eller også har de overhovedet ikke fået noget svar.

Jeg er glad for, at der er nogle regler, men jeg vil bede ministeren om at sørge for, at disse regler overholdes.

Ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen (Hastrup): Må jeg benytte lejligheden til at understrege, at selvfølgelig er det meningen, at reglerne skal overholdes. Jeg har ikke på forhånd grundlag for at formode, at de ikke overholdes, men jeg skal gøre, hvad jeg kan for at bringe overensstemmelse mellem teori og praksis, hvis den ikke er til stede.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Enggaard* til boligministeren:

„Hvilke oplysninger kan ministeren give om indførelsen af lejerdemokrati i de sociale boligselskaber?“

Skriftlig begrundelse:

I forbindelse med behandlingen af lov om socialt boligbyggeri blev der i folketingsudvalget i foråret 1967 drøftet mulighederne for indførelse af lejerdemokrati i de sociale boligselskaber, således forstået, at det bl. a. omfattede et flertal af beboerrepræsen-